

Finansdepartementet
Postboks 8009 Dep.
0030 OSLO

Att:

Deres ref.
0873131 TYH

Vår ref.
10/3557-10 621.3/DIBO

Dato:
Oslo, 19.01.2011

Høring - Rapport fra arbeidsgruppen for CSR-rapportering LOs svar

LO er svært tilfreds med at Finansdepartementet følger opp Stortingsmelding 10 om næringslivets samfunnsansvar ved å innføre rapporteringsplikt på samfunnsansvar. Vi er opptatt av at bedriftene øker sin bevissthet og oppfølging på dette området. Det gjelder både bedriftenes styrer og administrasjon.

Det er bra at redegjørelsen i årsrapporten skal inneholde både foretakets retningslinjer, herunder prinsipper, prosedyrer og standarder som følges og informasjon om hvordan foretaket arbeider for å omsette retningslinjene til handling og en vurdering av resultatene dette arbeidet gir.

LO er imidlertid skeptisk til flere av unntakene som foreslås. Vi mener at det ikke bør gis unntak for foretak som utarbeider en offentlig framskrittsrapport i forbindelse med tilslutning til FNs Global Compact eller som har utarbeidet en offentlig rapport innenfor rammeverket av Global Reporting Initiative. Det er ikke fordi vi mener dette er dårlige initiativ. Tvert i mot mener vi flest mulig foretak bør tilslutte seg disse initiativene. Vår skepsis bunner i at denne løsningen vil kunne føre til en mer overflatisk styrebehandling av disse punktene i arbeidet med foretakenes årsrapporter.

LO mener at næringslivets samfunnsansvar kommer til å bli stadig viktigere både for foretakenes økonomiske konkurransevne, men også for de ansattes involvering i bedriftenes utvikling. Vi har tidligere understreket hvor viktig det er at de ansatte trekkes med i utarbeidelsen av foretakets politikk på samfunnsansvar. Dersom unntakene følges, er vi redd for at henvisningen til de nevnte rapporter ikke vil få en like grundig behandling i styret som resten av årsrapporten. Stortingsmelding 10 peker på at bedrifter som håndterer sitt samfunnsansvar på en fremtidsrettet måte sørger for at dette blir en integrert del av virksomhetsstyringen, men også at ansvaret må forankres i linjeledelsen og følges opp løpende av bedriftens toppledelse og styre. Vi mener det er viktig at styrene foretar en grundig behandling av samfunnsansvarsoppfølgingen og at det legges til rette for de ansattes

medvirkning til denne grundige behandlingen. Det kan kun gjøres ved at årsrapporten eksplisitt inneholder den nødvendige informasjonen.

En annen grunn til vår skepsis til disse unntakene er at det vil være dårlig norsk myndighetskontroll i forhold til disse rapporteringene. Når det gjelder rapportering i henhold til GRI-standarden, så kan selskapene velge om de vil anvende retningslinjene i sin helhet, om de vil bruke deler av dem eller kun bruke dem som en referanse. Det åpner for svært forskjellige rapporteringsrutiner som vil vanskeliggjøre en oversiktlig og helhetlig rapportering.

Når det gjelder unntaket for foretak som er underlagt et likeverdig krav gjennom noteringsvilkår til en utenlandsk børs eller gjennom utenlandsk lovgivning har forbundet samme holdning som til de to første mulige unntakene. Vi mener for dette unntaket i tillegg at det er viktig at samfunnsansvar behandles i norske styrever, særlig fordi vi har regler for ansattes representasjon i styrene.

LO kan ikke se at de administrative byrdene på bedrifter som skal rapportere på samfunnsansvar er av et slikt omfang at det skal ha nevneverdig betydning for de vedtak som fattes. Den danske undersøkelsen som det vises til beskriver byrdene som begrensede. Det er opplagt at det vil koste et foretak noe å oppfylle kravene, men vi mener det vil koste foretakene mye mer i omdømmetap og tap av framtidig konkurransevne å ikke ta samfunnsansvar alvorlig. Stortingsmelding 10 påpeker at et ansvarlig forhold til arbeidstakere, kunder, eiere og andre interessenter kan bidra til å styrke bedriftenes langsiktige konkurransevne og stilling.

Det samme rapporterer GRI, som i sine kommentarer understreker at fokus på næringslivets samfunnsansvar trolig vil tilta i styrke i årene som kommer. LO er overbevist om at dette vil materialisere seg i forbedret omdømme og bedret konkurransevne for de bedrifter som oppfyller kravene. Derfor er det viktig at også de bedriftene som i dag ikke rapporterer på samfunnsansvar, og kanskje heller ikke jobber aktivt med det, blir presset til å gjøre det gjennom lovgivning. Det vil sikre deres langsiktige levedyktighet i det internasjonale markedet.

LO er enig med Initiativ for Etisk Handel og arbeidsgruppen i at bedriftenes samfunnsansvar bør stimulere til rapportering i leverandørkjeder. Vi har imidlertid problemer med å se hvordan dette er konkretisert i forslaget til endringer i regnskapsloven. Dette bør han se nærmere på.

LO er ellers helt enig med arbeidsgruppen i at legaldefinisjonen bør omfatte oppfølging av rettigheter knyttet til alle ILOs konvensjoner, herunder særlig de 8 kjernekonvensjonene. Vi har imidlertid også her problemer med å se at dette går eksplisitt fram av forslaget til endring av regnskapsloven. Men vi mener at det ville være hensiktsmessig å ta utgangspunkt i OECDs retningslinjer for flernasjonale selskaper og la dette være grunnlaget for rapporteringen.

Vi er også helt enig med arbeidsgruppen i å avvise NHOs forslag om at foretakene skal kunne velge om de vil gi opplysninger gjennom morselskapet eller gjennom det enkelte datterselskap. Det er for oss opplagt at styret i datterselskap ikke har samme påvirkning på et konserns arbeid med samfunnsansvar som styret i morselskapet.

Imidlertid er måten rapportering av samfunnsansvar er foreslått tatt inn i regnskapsloven urovekkende og kan i verste fall innebære en svekkelse av dagens regulering. Det foreslås at bedrifters samfunnsansvar skal reguleres i et eget punkt, §3-3 c, og ikke som del av den

ordinære årsberetningen § 3-3a. Samtidig foreslås det at annen ikke-finansiell informasjon (arbeidsmiljø, sykefravær, ulykker mv.) som i dag er regulert i § 3-3 a også kan samles i det nye punktet § 3-3 c "Redegjørelse om samfunnsforhold".

Det kan innebære en svekkelse. Hvis dette er en fortsettelse av tidligere debatter om årsberetning. Innholdet i årsberetningen er særs viktig å holde fast i. Det er knyttet økonomisk erstatningsansvar til årsberetningen, i motsetning til andre årsrapporter av ulikt slag. Flere har tidligere forsøkt å flytte det som nå er lovpålagt informasjon i årsberetningen over i andre mer uforpliktende rapporter (ledelsesrapporter, miljørapporter mv) hvor det ikke er knyttet noe spesielt ansvar i forhold til innholdet. Årsberetningen skal signeres av samtlige styremedlemmer og er et viktig dokument.

Det er reguleringen av årsberetningen som pålegger f.eks. Hydro, Telenor og Statoil å informere om arbeidsulykker i datterselskaper i andre land, HMS arbeid og sykefravær. Hvis denne informasjonen og også utvidet til å omfatte "bedrifters samfunnsansvar" skal skilles ut i en egen rapport og som til og med kalles "redegjørelse", innebærer det en svekkelse av årsberetningens tyngde.

Det er mest hensiktsmessig og det som vil gi best effekt ut fra rapportens drøftinger, at reguleringen av rapportering på samfunnsansvarsområde inngår som del av § 3-3 a sammen med de øvrige momentene om HMS, ulykker, sykefravær mv.

Med vennlig hilsen
LANDSORGANISASJONEN I NORGE

Ellen Stensrud
(*sign.*)

Karin Beate Theodorsen
(*sign.*)

Saksbehandler: Diis Bøhn

Dette brevet er godkjent elektronisk i Landsorganisasjonen i Norge og har derfor ingen signatur.